

AUGUST MAEKELBERGHE, Mus. M., F.A.G.O.
orgelist, componist, koorleider

Studeerde aan het Onze-Lieve-Vrouwcollege te Oostende en volgde tevens de lessen aan het Stedelijk Muziekconservatorium aldaar. Daarna trok hij naar het Koninklijk Muziekconservatorium te Gent, om er orgel te studeren, o.l.v. Leander Villain (in Oostende was zijn leermeester orgel Alfons Verschelde geweest).

Zijn studies zette hij voort in Amerika, aan het Detroit Institute of Musical Art, waar hij achtereenvolgens de graden verwierf van Bachelor of Music en Master of Music; nadien kreeg hij toelating van de Universiteit van de staat New York om de examens af te leggen tot het behalen van de

graad Fellow of the American Guild of Organists, waarin hij schitterend slaagde.

Momenteel is hij orgelist en koormeester aan de St. John's Episcopal Church van Detroit, leider van The Madrigal Club of Detroit Inc. en muzikdirecteur en stichter van de St. John's Fall Music Festivals, die nu reeds aan hun zeventiende jaar toe zijn.

Hij componeerde werken voor orgel, koor, koor en orkest, symfonie en solo-instrumenten, andere dan orgel. Zijn werk werd uitgegeven door H. W. Gray (New York), J. Fischer and Brother (New Jersey), Associated Music Publishers (New York) en Chantry Music Press (Fremont, Ohio).

Hij is lid van The American Society of Authors, Composers and Publishers (ASCAP) en van The American Society of Composers and Conductors, evenals erelid van The American Guild of Choral Conductors.

Waarom ik uitweek ? herhaalt hij onze vraag. Wel, het antwoord is complex. Ogenschijnlijk verlaat men zijn geboorteland, omdat er elders meer te verdienen is. Maar ik geloof niet dat het steeds zo is, althans niet uitsluitend. Degenen, die hier op tournee komen, zijn op winst uit; zij behandelen de U.S.A. soms als een oester: zij eten het vlees en gooien de schelp weg. Ergerlijk is, dat sommigen onder hen, eens terug in Europa, totaal onjuiste en onrechtvaardige kritiek uitbrengen op Amerika.

De meesten, die zich hier permanent gevestigd hebben, trachten, met inzet van al hun krachten, iets terug te geven aan het land, waaraan zij hun bestaan verschuldigd zijn. Persoonlijk voel ik dat wellicht zeer sterk aan, omdat ik letterlijk mijn leven verschuldigd ben aan dit land, dat mij met zoveel vriendschap opnam. Waarom ben ik dan uitgeweken ? Misschien wel omdat ik op eigen voeten wou staan, iets dat niet steeds mogelijk is in Europa, waar men al te veel op steun moet rekenen om ergens te geraken. Hier vraagt men nooit: WIE ben jij, maar wel: WAT kun jij doen ? U ziet: het is inderdaad complex — en misschien is niemand in staat om oprecht te antwoorden.

Anderzijds denk ik dat ik hier ruimere ontplooiingsmogelijkheden vond dan in Vlaanderen. Het hangt hier van jezelf af. De meesten onder ons kunnen hier meer presteren dan in hun geboorteland.

Wat mijn standpunt tegenover de Vlaamse cultuur betreft: ik heb deze cultuur in Amerika leren kennen. Ten eerste, toen ik in het Art Museum van Detroit een grote zaal bemerkte, boven de ingang waarvan de woorden gebeiteld waren 'Flemish Art'. Ten tweede, toen ik hoorde en zag, wat ons volk heeft bijgedragen tot de cultuur en de wetenschap in de wereld. Iets wat in mijn tijd niet steeds duidelijk werd gemaakt in mijn geboorteland.